

Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gæveydelse omhandlede udvalg (i stedet for Stæhr Johansen).

(Jfr. tidenden, sp. 1752).

Valgt blev: *Weikop*.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om forældelse af ydelse i henhold til eengangsskatte-
loven.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 525; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1761).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Hans Knudsen: Det foreliggende lovforslag om forlængelse af forældelsesfristen for krav i henhold til eengangsskatte-loven er ikke det første forslag af denne art, folketinget stilles overfor. Allerede i 1950 var den normale forældelsesfrist, den, der gælder efter loven af 1908 om forældelse af visse fordringer, udløbet ikke alene for eengangsskattekravenes vedkommende, men også for krav i henhold til formueopgørelsesloven af 22. juli 1945. Den daværende rigsdag forlængede i 1950 fristerne med 2 år, men de slog ikke til. I 1952 måtte rigsdagen igen forlænge fristerne, og det blev da med 3 år. Nu står vi overfor et lovforslag om en ny forlængelse for 3 år. Det drejer sig om eengangsskatningen, men jeg går ud fra, at hvis de sidste efterbetalingssager fra formueopgørelsen i juli 1945 ikke er afsluttet, må man vente et forslag om forlængelse også af fristen for disse krav forældelse i løbet af foråret.

Jeg skal ikke her gentage de mange beklagelser og betænkeligheder, der tidligere har været fremført overfor nødvendigheden af disse forlængelser. Selvom man stærkt må beklage, at en eengangsskatning fra 1945 endnu i 1955 ikke er helt afviklet, ville det være helt urimeligt, om man på grund af forældelse lod de sidste sager falde bort. Det ville specielt være urimeligt, om de skatteydere, der i første omgang slap for at udrede eengangsskatten, fordi deres formuestigning blev helt eller delvis konfiskeret, f. eks. på grund af værnemageri, skulle

slippe for eengangsskatningen, hvis konfiskationen senere ophæves.

Da vi for 3 år siden forlængede forældelsesfristerne, var der efter det oplyste ca. 1 500 sager tilbage. Jeg går ud fra, at langt det største antal af disse 1 500 sager nu er afsluttet, således at der kun er nogle få specielle sager tilbage. Uanset antallet kan vi dog heller ikke lade de sidste slippe fri for eengangsskatningen. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til gennemførelse, idet jeg udtaler håbet om, at de få sager, der endnu er tilbage, meget snart kan afvikles.

Thorkil Kristensen: Jeg kan i almindelighed tiltræde de betragtninger, der er fremført af den ærede ordfører for socialdemokratiet. Specielt er det naturligvis rigtigt, at de, der er dømt for værnemageri, ikke af den grund skal kunne slippe for en almindelig skat, som andre må betale. Det er beklageligt, at afviklingen af disse sager trækker så længe ud. Det fremgår af den skriftlige fremsættelse, at man endda ikke føler sig helt sikker på, at alle sager vil være færdigbehandlet, når de 3 år, hvormed fristen nu foreslås forlænget, er udløbet. Dels under hensyn hertil, dels under hensyn til visse principielle betragtninger vedrørende spørgsmålet om forældelse er der indenfor mit parti udtrykt ønske om en kort udvalgsbehandling. Man har bl. a. rejst det spørgsmål, om det er nødvendigt at gennemføre en generel forlængelse af forældelsesfristerne af hensyn til det meget begrænsede antal sager, der er løbende, eller om der kunne træffes en mere speciel ordning; efterhånden som fristerne bliver meget langvarige, bør disse og visse andre spørgsmål måske tages under overvejelse.

Det fremgår af finansministerens fremsættelse, at der er nogen uklarhed med hensyn til, hvornår forældelsesfristerne egentlig udløber. Dette spørgsmål kunne man måske også få klaret under en kort udvalgsbehandling.

Jeg beklager, at lovforslaget er fremsat så sent; det antydes i fremsættelsen, at forældelsesfristen for krav i henhold til eengangsskatte-loven muligvis udløber allerede 1. februar i år, altså om små 2 uger, men en hurtig udvalgsbehandling må der vel kunne blive tid til.